

at ikke blot al den ved Frigørelse af Kaa- og Hjelpestoffer og overhovedet til Lettelse af Omfætningen i det hele Samfunds Interessse fremkommende Nedgang i Indtægten helt og holdent bliver at dække af de velstaaende Klasses Lüksusforbrug, men at derhos endog henved 1 Mill. Kr., som nu bæres af samtlige Stattebyeres almindelige Forbrug, væltes fra disse over paa det nævnte Lüksusforbrug.

Angaaende det finansielle Resultat, som skulde søges naaet ved en revideret Toldtarif, har der langtfra været Enighed i Kommissionen.

Kommissionens Flertal har under Hensyn til vor hele finansielle Status og til, at der almindelig tages Ordet for en Lettelse af den kommunale Stattebyrde, særlig ved en Oversførelse af forskellige kommunale Udgiftsposter til Staten, i hvilken Henseende der alt i forrige Samling har foreligget Forslag til at paalægge Statskassen en betydelig Del af Udgifterne til det kommunale Skolevæsen, anset det for nødvendigt at stræbe hen til, at der ikke fremkommer nogen betydeligere Nedgang i den hidtidige Toldindtægt, da Staten formentlig kun under denne Forudsætning vil kunne blive i Stand til at løse de forskellige Opgaver, som staa paa Dagsordenen. Flertallet har da ogsaa været af den Formening, at de foran nævnte Formaal: Toldfrihed for de vigtigste Kaa- og Hjelpestoffer samt for Skibe — med deraf følgende Godtgørelse til Skibsbyggerierne — samt passende Toldlettelser overfor det almindelige Forbrug vilde kunne fyldestgøres i et tilfredsstillende Omfang indenfor de Beløb, som en Forhøjelse af Tolden for Lüksusvarer repræsenterer. Det foreliggende Forslag godtgør formentlig Rigtigheden heraf, idet der nominelt omtrent er opnaaet Balance; men da man maa være forberedt paa, at Forbruget af sidstnævnte Varer paa Grund af Toldforhøjelserne vil formindskes ret betydeligt, vil der i Virkeligheden blive en Indtægtsnedgang for Statskassen af noget over 1 Mill. Kr. Skøndt dette Beløb i og for sig ingenlunde er af ringe Betydning for Statshusholdningen, har Flertallet dog ment at kunne strække sig saa vidt i Forventning om, at Befolkningens Tilvækst og forøgede Forbrug inden lang Tids Forløb vil bringe den samlede Toldindtægt til at stige med et tilsvarende Beløb.

Kommissionens Mindretal har derimod ment at turde gaa langt videre i Retning af Toldnedsættelser, saa at der efter dets Forslag maa paaregnes et aarligt Indtægtstab af henved 6 Mill. Kr., uden at der herved er taget Hensyn til en mulig Formindskelse eller Forøgelse af Indførselen. Dette skyldes fornemmelig den foreslaaede Toldfrihed for Kaffe, Ris og Stenolie (tils. ca. 3,300,000 Kr.) og Toldnedsættelserne for Manufakturvarer og Papir (tils. ca. 2,220,000 Kr.). Til Indtægtsnedgangen maa imidlertid efter samme Beregning som for Flertallet endnu lægges 1,018,000 Kr., som paa Grund af forventet Nedgang i Indførselsmængderne af de Varer, for hvis Vedkommende Kommissionen har været enig om at foreslaa en Forhøjelse, maa drages fra den beregnede Merindtægt af ca. 3,800,000 Kr. og den samlede Nedgang vilde herefter blive lidt over 6,900,000 Kr. Paa den anden Side maa fra den beregnede Mindreindtægt af 9,645,000 Kr. drages den forøgede Indtægt, som tør paaregnes at ville blive Følgen af en ved Nedsættelsen af Tolden fremkaldt Forøgelse af Indførselsmængderne. Men herved maa bemærkes, at ca. $5\frac{1}{4}$ Mill. Kr. af den beregnede Mindreindtægt skyldes den fuldstændige Ophævelse af Tolden paa de paagældende Artikler, for hvis Vedkommende der altsaa ikke kan være Tale om en Forringelse af Tabet ved forøget Indførsel. Hvor stor Forøgelsen i Indførselen for de øvrige Varers Vedkommende kan anslaaes, er naturligvis ikke let at sige; men det vil vistnok være godt, dersom Indtægtsnedgangen herved